29/06/2019

Ποιοι ήταν οι Δώδεκα Απόστολοι που τιμούμε αύριο;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Τήν ήμερα αυτή πού φωτίζει ή δόξα των δύο Κορυφαίων, ή Εκκλησία συνδέει με τήν μνήμη τους τους άλλους πανευφήμους Αποστόλους του Κυρίου που συγκροτούν χορεία, νέων αστέρων στο πνευματικό στερέωμα της. Θεμέλια και στύλοι της Εκκλησίας, είναι επίσης οι άγγελοι στους οποίους εχει εναποτεθεί ή φύλαξη των δώδεκα πυλών πού ανοίγουν τήν είσοδο στήν ουράνια Ιερουσαλήμ (ΜίΓ. 21, 9).

Δώδεκα ήσαν οι γιοι του Ιακώβ, πού αποτελούν τήν καταβολή του λαού του Ισραήλ. Δώδεκα ήσαν επίσης οι μαθητές πού διάλεξε ο Κύριος, τους οποίους κατέστησε μάρτυρες της διδασκαλίας και των θαυμάτων του και πού απέστειλε να κηρύξουν τήν Βασιλεία του Θεού δίνοντας τους τήν εξουσία να έκβάλλουν δαιμόνια και να θεραπεύουν κάθε ασθένεια (Ματθ. 10) και οι οποιοι στάλθηκαν άπό αυτόν, μετά τήν Αναληψη, σε ολο τον κόσμο να αναγγείλουν τό Ευαγγέλιο σε ολη τήν κτίση (Μάρκ. 16, 14) καϊ να βαπτίζουν τους πάντες στο ονομα του Πατρός και του Υιού και του Άγιου Πνεύματος (Ματθ: 28, 19).

Όπως ο Υίός απεστάλη άπό τον Πατέρα στον κόσμο αυτό για τήν Σωτηρία μας, ετσι κι Εκείνος ξεχωρίζοντας τους μαθητές αυτούς, τους απέστειλε να διακηρύξουν ότι ή Βασιλεία των Ουρανών ήταν εγγύς: Καθώς απέσταλκέ με ο

Πατήρ, κάγώ πέμπω υμάς (Τω. 20, 21). Έθεσε όρο οί Απόστολοι του να απαρνηθούν κάθε επίγειο δεσμό: Μή κτήσησθε χρυσόν μηδέν άργυρον μηδέ χαλκόν εις τάς ζώνας υμών, μή πήραν εις οδόν μηδέ δύο χιτώνας μηδέ υποδήματα μηδέ ράβδον... (Ματθ. 10, 9-1θ). Και τους ανήγγειλε ότι θά έπρεπε να αντιμετωπίσουν θλίψεις και διωγμούς για να δώσουν μαρτυρία γι' αυτόν: Ιδού εγώ αποστέλλω υμάς ώς πρόβατα έν μέσω λύκων... και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων δια το όνομα μου... και έπι ηγεμόνας δέ και βασιλείς άχθήσεσθε ένεκεν εμού εις μαρτύριον αυτοίς και τοις έθνεσιν όταν δέ παραδωδώσιν υμάς, μή μεριμνήσητε πώς ή τί λαλήσητε• δοθήσεται γαρ υμίν έν εκείνη τη ώρα τί λαλήσητε• ου γαρ υμείς έστε οί λαλούντες, αλλά τό Πνεύμα τού πατρός υμών τό λαλούν έν υμίν (Ματθ. 10, 17-20).

Μάρτυρες της Αναστάσεως του Κυρίου τόσο με τον βίο τους οσο και με τό κήρυγμα τους, οι άγιοι Απόστολοι προσφέρθηκαν ώς θέατρον τω κόσμω, και αγγέλοις και ανθρώποις, λέγοντας με τον Παύλο: άχρι της άρτι ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και κολαφιζόμεθα και αστατούμεν... λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλούμεν ώς περικαθάρματα τού κόσμου εγενήθημεν, πάντων περίψημα, έως άρτι (Α' Κορ. 4, 11-12) ώστε με τήν θυσία τους να οικοδομηθεί ή Εκκλησία πάνω στήν δύναμη του Θεού και όχι των ανθρώπων (Α' Κορ. 2, 5).

Γύρω άπό τους Πρώτους και Κορυφαίους, λοιπόν, οι άγιοι και πανεύφημοι Απόστολοι σχηματίζουν σήμερα έναν αρμονικό χορό:

Ανδρέας, ο Πρωτόκλητος, αδελφός του Πέτρου, ο οποιος κήρυξε τό Ευαγγέλιο στις ακτές της Βιθυνίας, του Πόντου και της Αρμενίας. Επιστρέφοντας μέσω του Πόντου και του Βυζαντίου, κατέβηκε μέχρι τήν Ελλάδα και σταυρώθηκε στήν Πάτρα της Αχαΐας [30 Νοεμ.].

Ιάκωβος, ο του Ζεβεδαίου, πού έδωσε μαρτυρία για τήν Ανασταση σέ όλη τήν Ιουδαία. Θανατώθηκε μέ ξίφος κατόπιν διαταγής του βασιλιά Ηρώδη Άγρίππα, ο οποιος φθονούσε τήν φήμη του [30 'Απρ.].

Ιωάννης ο Θεολόγος, αδελφός του Ιακώβου, ο έπιπεσών στο στήθος του Κυρίου. Αφού κήρυξε τον Χριστό στήν επαρχία της Ασίας, εξορίστηκε με διαταγή του Δομετιανού στήν Πάτμο, οπου συνέγραψε τό Ευαγγέλιο του και τήν Αποκάλυψη. Επιστρέφοντας στήν Έφεσο, έκοιμήθη έν ειρήνη σέ προχωρημένη ηλικία [26 Σεπτ.].

Φίλιππος ο από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, συμπατριώτης του Πέτρου και του Ανδρέα, ο οποίος ανήγγειλε το χαρμόσυνο μήνυμα της Σωτηρίας στην επαρχία της Ασίας και στην περιοχή της Ίεράπολης της Φρυγίας, μαζί με τήν αδελφή του Μαριάμ, και τον άγιο Βαρθολομαίο. Σταυρώθηκε στην Ίεράπολη από τους εθνικούς

[14 Νοεμ.].

Ὁ Θωμάς, ο και Δίδυμος, διέδωσε το Ευαγγέλιο στους Πάρθους, τους Μήδους, τους Πέρσες καί στους κατοίκους της Ινδίας. Μαρτύρησε κτυπημένος από τις λόγχες των ειδωλολατρών [6 οκτ.].

Ο Βαρθολομαίος κήρυξε στην Λυδία καί τήν Μυσία μαζί με τον Απόστολο Φίλιππο. Μετά τον θάνατο του τελευταίου συνέχισε τήν αποστολή του στήν Εύδαίμονα Αραβία, στήν Περσία καί τήν Ινδία καί ολοκλήρωσε τήν πορεία του στήν Αρμενία, σταυρωθείς στήν Αλβανόπολη (ή Ούρβανόπολη). Το σκήνωμα του πού πετάχθηκε στήν θάλασσα μέσα σέ ένα κιβώτιο, περισυνελέγη αργότερα στήν Σικελία.

Ὁ Ματθαίος ο Τελώνης, ονομαζόμενος προηγούμενος Λευί. Ήταν αδελφός του Ιακώβου, γιου του ‘Αλφαίου. Αφού συνέγραψε το Ευαγγέλιο του αναχώρησε σέ αποστολή στους Πάρθους. Λέγεται οτι πέθανε στήν πυρά στήν Ιεράπολη επί του Ευφράτη.

Ὁ Ιάκωβος ο ‘Αλφαίου, ο αδελφός του, ανήγγειλε τον Χριστό στήν Γάζα, στήν Ελευθερούπολη καί στά περίχωρα της. Σταυρώθηκε στήν οστρακίνα της Αιγύπτου.

Ὁ Σίμων ο Ζηλωτής, από τήν Κανα της Γαλιλαίας —ο οποίος ονομάζεται καί Ναθαναήλ στο Κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο— κήρυξε το μήνυμα της Σωτηρίας στήν Μαυριτανία καί τήν βόρεια Αφρική καί κατόπιν λέγεται ότι μετέβη στήν Μεγάλη Βρετανία, όπου καί σταυρώθηκε.

Ὁ Ιούδας, ο συγγενής του Κυρίου —ονομαζόμενος επίσης Θαδαίος καί Λευί από τον άγιο Ματθαίο— ξεκίνησε για τήν Μεσοποταμία καί ετερμάτησε τον βίο του στήν περιοχή του όρους Αραράτ, κρεμασθείς καί σαϊτευθείς από τους απίστους.

Ὁ Ματθίας προστέθηκε στους Αποστόλους μετά τήν Αναληψη, για να αντικαταστήσει τον προδότη Ιούδα. Κήρυξε το Ευαγγέλιο στήν Αιθιοπία, όπου παρέδωσε τήν ψυχή του στον Θεό μετά από πολλά βασανιστήρια πού υπέστη από τους ειδωλολάτρες.

Στους μακάριους αυτούς Αποστόλους είθισται να συναπτονται καί οι άγιοι Ευαγγελιστές: Μάρκος, πνευματικό τέκνο του Λποστόλου Πέτρου, ο οποίος εύαγγέλισε τήν Αλεξάνδρεια και τήν Πεντάπολη και μαρτύρησε συνθλίβεις κάτω άπό έναν βράχο], και Λουκάς, ο ιατρός και πρώτος εικονογράφος, ο οποιος αφού ακολούθησε τον Παύλο στις περιοδείες του συνέγραψε τό Ευαγγέλιο του υπό τήν έμπνευση εκείνου. Φθάνοντας στήν Θήβα της Βοιωτίας, εκοιμήθη εκεί έν ειρήνη σέ ηλικία ογδόντα ετών.

Πάνω λοιπόν στις μαρτυρίες για τήν Ανασταση του Κυρίου τών αγίων αυτών Αποστόλων, τών οποίων εις πάσαν τήν γήν έξήλθεν ο φθόγγος και εις τα πέρατα της οικουμένης τα ρήματα (Ψαλμ. 18, 5), οικοδομήθηκε ή Εκκλησία. Και αν δικαίως καταλαμβάνουν τήν πρώτη θέση στήν χορεία, τών άγιων, ο λόγος είναι ακριβώς οτι άπαρνούμενοι τά πάντα για να ακολουθήσουν τον Κύριο, έγιναν τέλειοι μιμητές του καϊ καλούν ολους τούς ανθρώπους να γίνουν μιμητές τους, όπως εκείνοι του Χρίστου (Α' Κορ. 11, 1).

Όταν παρήλθε ή γενιά εκείνων πού είχαν γνωρίσει τον Κύριο κατά τήν επίγεια παραμονή του, ή αποστολική διακονία δέν έσβησε ωστόσο (όπως μαρτυρεί ο άγιος Παύλος), άλλά μεταδόθηκε στους Αναστασιν Χρίστου θεασαμένους διά του φωτισμού του Αγίου Πνεύματος. Ή αποστολική χάρις δέν περιορίζεται λοιπόν στο προφορικό κήρυγμα του Ευαγγελίου, άλλά επεκτείνεται σέ ολους τούς άγιους πού συνέβαλαν στήν οικοδόμηση της Εκκλησίας μέ τήν μαρτυρία πού έδωσαν για τήν Ανασταση.

Πηγή: Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Εκδόσεις Ίνδικτος